Luxembourg, 29. juli 2022

PRESSEMELDING 05/2022

Dom i sak E-2/22 *A* mot *Arbeids- og velferdsdirektoratet*

EN TRYGDEYTELSE SOM UTGJØR EN FAMILIEYTELSE

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål forelagt av Trygderetten om anvendelsen av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger («forordningen») på den norske overgangsstønad det var tale om.

Saken for den anmodende domstol gjelder et vedtak fra Arbeids- og velferdsetaten (NAV) om å avslå As søknad om overgangsstønad. A er svensk statsborger og ventet barn på det aktuelle tidspunkt. Begrunnelsen for avslaget var at folketrygdloven krevde tre års forutgående medlemskap i det norske trygdesystem. A hadde kun vært medlem i underkant av to år.

Ved sitt første spørsmål spurte Trygderetten om en ytelse som overgangsstønaden utgjør en familieytelse etter forordningen artikkel 3 nr. 1 bokstav j), eller en ikke-avgiftsbasert kontantytelse etter artikkel 3 nr. 3, jf. artikkel 70. EFTA-domstolen pekte på at det er en nær forbindelse mellom familieutgifter og en ytelse som i hovedsaken. En slik ytelse letter en enslig forelders økonomiske byrde ved å forsørge ett eller flere barn og reduserer de økonomiske ulemper som avkall på en yrkesaktivitet medfører. EFTA-domstolen fant derfor at en ytelse som overgangsstønaden utgjør en familieytelse etter artikkel 3 nr. 1 bokstav j).

EFTA-domstolen fant videre at overgangsstønaden ikke er en ikke-avgiftspliktig kontantytelse etter artikkel 3 nr. 3, jf. artikkel 70. Slike ytelser er utelukkende de som er oppført i vedlegg X til forordningen, og den aktuelle overgangsstønad fremgår ikke av dette vedlegg.

Ved sitt andre spørsmål spurte Trygderetten om det er relevant for denne vurdering at det er krav om yrkesaktivitet for fortsatt rett til ytelsen når det yngste barnet fyller ett år. EFTA-domstolen pekte på at det faktum at en ytelse også kan ha andre funksjoner, for eksempel å oppmuntre til arbeid og utdanning som er nødvendig for å komme inn på arbeidsmarkedet, gjennom et krav om yrkesaktivitet, ikke medfører at ytelsen unntas fra forordningens virkeområde, så lenge den dekker minst én eller flere av risikoene nevnt i artikkel 3 nr. 1. EFTA-domstolen fant dermed at et slikt krav til yrkesaktivitet ikke er relevant for vurderingen.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på EFTA-domstolens nettside, se www.eftacourt.int.

Denne pressemelding er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.